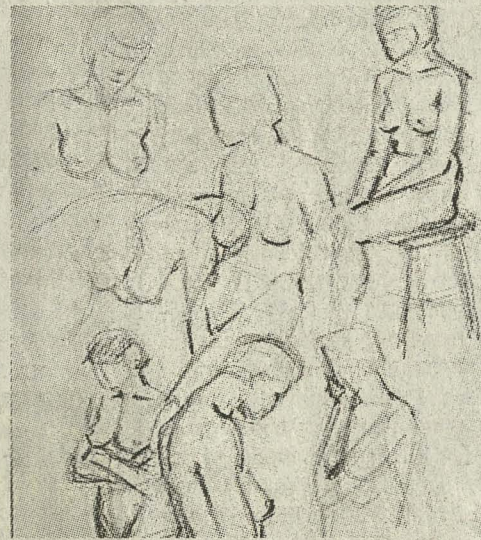

Θύμησες από τα χρόνια των σπουδών

Παρουσίαση του λευκώματος «Νίκος Κουρούσιης 1961-1964»

Οπως αναφέρει και ο ίδιος ο επιμελητής της έκδοσης: «Το ταλέντο εκδηλώνεται συνήθως ως ασύνειδη έκφραση μιας ασχημάτιστης και κατά βάση αυτοσχεδιαστικής δημιουργικότητας: η αυθόρμητη αναπαραγωγή μελωδιών και ρυθμών, το αβίαστο γράψιμο μιας σχολικής έκθεσης, τα έξυπνα σκαριφήματα στο τετράδιο, η μιμητική αναπαράσταση ενός άλλου ανθρώπου. Η μετουσίωση όμως του ταλέντου σε καλλιτεχνική δημιουργία προϋποθέτει τη συνύπαρξη του φυσικού χαρίσματος σε μια βαθύτερη ψυχική επιθυμία για έκφραση και επικοινωνία, αδιάφορο με ποιον τρόπο ή για ποιον σκοπό. Αλλιώς το χάρισμα παραμένει φευγαλέα εντύπωση. Επιπλέον, η μετουσίωση αυτή απαιτεί την υποταγή του ταλέντου στη συνείδηση, στο σχήμα και στον σχεδιασμό, με άλλα λόγια, απαιτεί την προετοιμασία του καλλιτέχνη για τον μακρύ δρόμο της προσωπικής του αναζήτησης μέσα από μια διαδικασία μαθητείας. Αλλιώς το ταλέντο εκφυλίζεται σε εξεζητημένη φλυαρία. Ασφαλώς και δεν υπάρχει ένας συγκεκριμένος τρόπος μαθητείας για να φτάσει ένα άτομο στην πνευματική και καλλιτεχνική του ωριμότητα. Κάθε καλλιτέχνης, ανάλογα με τον ψυχισμό του, την παιδεία του, τις προτιμήσεις του, ακόμα και τις μανιές του, επιλέγει δικά του μονοπάτια για να φτάσει στην υλοποίηση ενός οράματος. Ωστόσο, σε πολλούς καλλιτέχνες διακρίνει κανείς ορισμένες επαναλαμβανόμενες σταθερές, όπως την απόκτηση βασικών τεχνικών και παιδείας μέσα από τη μελέτη

Την Τετάρτη 28 Μαρτίου στις 19.30, στο ίδρυμα ARTos (Αγ. Ομολογητών 64, τηλ 22445455), παρουσίαση του Λευκώματος «ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΡΟΥΣΙΗΣ 1961-1964». Η παρουσίαση θα γίνει από τον κύριο Παναγιώτη Αγαπητό.

στην Ιταλία τα έργα των ζωγράφων της Ύστερης Αναγέννησης, κυρίως του Τισιανού και του Τινορεττό, καθώς και ορισμένων έργων του Εμίλιο Σαλβατοριανό.

κάχρονος Μότσαρτ αντιγράφει στο Λονδίνο έργα του Χαίντελ και του Γιόχαν Κρίστιαν Μπαχ (του νεότερου και ιδιοσημείων του Εμίλιο Σαλβατοριανό).

πιάνο. Μελετώντας εμείς με τη σειρά μας τα σχέδια του Ρούμπενς και τις παρτιτούρες του Μότσαρτ μπορούμε να διαπιστώσουμε την απόκτηση παραδοσιακών τεχνικών, την εξοικείωση με σημαντικά έργα, την ανάπτυξη ειδικότερων προτιμήσεων και, πάνω απ' όλα, την πορεία προς την αποκρυστάλλωση ενός προσωπικού ύφους. Εξυπακούεται ότι, τις περισσότερες φορές, τα πρώιμα δημιουργήματα κορυφαίων καλλιτεχνών μας προσφέρουν και ουσιαστική αισθητική απόλαυση. Επομένως, η συγκεντρωτική δημοσίευση των σχεδιασμάτων ενός καλλιτέχνη από τα χρόνια της μαθητείας του αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την κατανόηση και την αποτίμηση της όλης του πορείας. Τέτοια είναι και η περίπτωση του παρόντος λευκώματος που συγκεκριμένα επιλογή από «μελέτες» (προτιμώ αυτόν τον σημασιολογικά ευρύτερο όρο από τον κάπως περιοριστικό «σχέδιο») τις οποίες συνέθεσε ο Νίκος Κουρούσιης όταν σπούδαζε στα Κολλέγια Καλών Τεχνών St. Martin's (1960-61) και Homsey (1961-64) του Λονδίνου.

Το λεύκωμα έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά δημοσιεύσεων των περασμένων πέντε χρόνων, που παρουσιάζουν συνολικότερα το πολυσηχιδές - εικαστικό, σκηνογραφικό, φωτογραφικό - έργο του Νίκου. Στόχος της δικής μου σύντομης συμβολής, που λειτουργεί κάπως σαν εισαγωγή του βιβλίου, είναι να προσφέρει μια πρώτη προσέγγιση στο συγκεντρωμένο υλικό, αφήνοντας, στη συνέχεια, τον αναγνώστη/θεατή να κάνει τις δικές του επιλογές και αποτιμήσεις, αλλά και δια-

Βραβείο Μουσικής στον Στέλιο Πισή

ΜΕ ΤΟ Βραβείο Μουσικής, βραβεύτηκε ο μουσικοσυνθέτης Στέλιος Πισής για τη μουσική επένδυση της ταινίας «Στέλιος», που παρουσιάστηκε στο 4ο Φεστιβάλ Κυπριακών Ταινιών Μικρού Μήκους και Ντοκιμαντέρ, που έληξε στις 25 Φεβρουαρίου στο Θέατρο Ριάλτο στη Λεμεσό. Το σενάριο, η σκηνοθεσία, το μοντάζ και η παραγωγή του ντοκιμαντέρ «Στέλιος» ανήκουν από κοινού στους Κώστα Κακογιάννη και Πάμπο Κουζάλη, σε μια προσπάθεια να παρουσιάσουν την σπάνια περίπτωση του τριαντάχρονου Στέλιου Πισή. «Ένα μάθημα δύναμης και ζωής από το συνθέτη Στέλιο Πισή. Καθλωμένος στο κρεβάτι εδώ και χρόνια λόγω μυϊκής δυστροφίας, μπορεί να κινεί μόνον τα δάχτυλα του ενός χεριού. Με το ποντίκι του ηλεκτρονικού υπολογιστή και με τη βοήθεια της τεχνολογίας, γράφει και ενορχηστρώνει μουσική. Μιλά ο ίδιος για τη μουσική, το πρόβλημα του και για το βαθύτερο νόημα της ζωής. Για τον Στέλιο μιλά η μητέρα του και η στενή συνεργάτιδά του Μαρία-Ελενα».

Ο Κώστας Κακογιάννης είναι διπλωματούχος στο πιάνο, στο βιολί και στο φλάουτο και διδάσκει ηλεκτρονική μουσική στο Πανεπιστήμιο. Η μουσική του έχει εκτελεστεί σε διάφορες αίθουσες και θέατρα ανά τον κόσμο. Ο Πάμπο Κουζάλης εργάζεται ως φιλόλογος στη Μέση εκπαίδευση και στίχοι του έχουν μελοποιηθεί για διάφορες θεατρικές παραστάσεις.